

УДК 657.1

Гарасим П.М., д.е.н., професор, Лобода Н.О., к.е.н. (n.loboda@mail.ru) ©
Львівська державна фінансова академія

ЛОГІСТИКА ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ: ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ

У статті розглянуто актуальні питання розвитку інвестиційної діяльності в Україні. Уточнено сутність та класифікацію інвестицій для організації бухгалтерського обліку та здійснення їх економічного аналізу за умов трансформаційної економіки.

Визначено місце та роль інвестиційної діяльності серед інших видів звичайної діяльності підприємств.

Досліджено та запропоновано шляхи удосконалення методики обліку та аналізу фінансових інвестицій.

Ключові слова: капітальні інвестиції, фінансові інвестиції, інвестиційна діяльність, інвестиційні ресурси, облік, аналіз, інвестиційна привабливість, ефективність інвестицій.

Постановка проблеми. Необхідною умовою розвитку будь-якої галузі народного господарства є цілеспрямована інвестиційна діяльність. Значення інвестицій для суб'єктів підприємницької діяльності важко переоцінити, оскільки саме вони дозволяють успішно та високоефективно забезпечити розв'язання багатьох проблем відтворювального процесу. Інвестиції є джерелом поповнення й оновлення основного капіталу, будівництва багатьох важливих об'єктів капітального призначення, придбання технологій тощо. Особливо зросла роль інвестицій в умовах запровадження в економіку України ринкової моделі господарювання. Йдеться про значне розширення самостійності суб'єктів господарювання в процесі прийняття рішень розширення та оновлення діяльності, участі багатьох підприємств у інтеграційних процесах, швидке оновлення та запровадження новітніх досягнень науки та техніки, що потребує вкладення й залучення значних фінансових ресурсів.

Потреба в інвестиціях обумовлюється також загостренням конкурентної боротьби не лише в межах країни, а й на світових ринках товарів і послуг. Значний вплив на поживлення інвестиційної діяльності спричиняє також високий рівень мінливості політичної та економічної діяльності, інфляційні процеси. В умовах невизначеності та підвищеного ризику саме інвестиції дозволяють багатьом суб'єктам підприємницької діяльності успішно здійснювати свою діяльність. Залучення інвестицій у відтворювальний процес підприємств значною мірою залежить від інвестиційного клімату. Сприятливий інвестиційний клімат, що формується завдяки впливу внутрішніх і зовнішніх чинників, допомагає успішно залучати фінансові ресурси в міру їх потреби на розв'язання економічних, екологічних та соціальних потреб суспільства.

В умовах становлення та розвитку України як незалежної держави з ринковою моделлю господарювання, коли господарюючі суб'єкти самостійно вирішують проблеми фінансового забезпечення власної виробничо-господарської та інвестиційної діяльності, значно зростає роль своєчасного та якісного аналізу фінансового стану організацій, оцінки їх ліквідності, платоспроможності та пошуку шляхів підвищення і зміцнення фінансової стабільності.

Аналіз останніх досліджень. Важливість проблеми поліпшення інвестиційного клімату привертає постійну увагу до цієї теми вчених в Україні та за її межами. Значний внесок у розробку теоретичних і методичних питань обліку фінансових інвестицій зробили такі вітчизняні вчені, як Ф.Ф. Бутинець, Б.І. Валуєв, С.Ф. Голов, Я.Д. Крупка, П.О. Куцик, Є.В. Мних, М.С. Пушкар, В.С. Рудницький, В.В. Сопко, О.М. Чабанюк та інші. Серед визнаних зарубіжних науковців, які займалися проблемами інвестицій, необхідно відзначити У. Шарапа, Т. Сааті, М. Алексеева, Х. Андерсона, В. Бочарова, Л. Гітмана, В. Ковальова, Ч. Хонгрена, С. Lawrence, С. Camerer R. Thaler, A. Shleifer та інші. Віддаючи належне науковим напрацюванням вітчизняних і зарубіжних вчених у дослідженні означеної проблематики та високо оцінюючи їх внесок, варто все-таки зауважити, що на сьогодні ряд теоретичних і практичних питань не знайшли свого повного вирішення та залишаються дискусійними. Реформування системи бухгалтерського обліку і звітності відповідно до міжнародних стандартів ставлять нові завдання та вимагають комплексного підходу до розв'язання поставлених проблем.

Реформуванням національної системи обліку і звітності є складовою частиною заходів, спрямованих на розвиток ринкових відносин. Побудова нових економічних стосунків неможлива без активізації інвестиційних процесів і поліпшення якості управління ними на рівні окремих суб'єктів господарювання. Отже фінансові інвестиції є основою розвитку підприємства, окремих галузей та економіки України в цілому. Від уміння інвестувати залежить розквіт власного виробництва, можливості вирішення соціальних й екологічних проблем. Без надійних основ інвестиційної діяльності важко сподіватися на сталий розвиток вітчизняного виробництва, науково-технічний прогрес, а з ним і на належне місце у світовому господарстві.

Мета статті – розкриття теоретичних аспектів та особливостей обліку фінансових інвестицій на підприємствах України та внесення пропозицій та рекомендацій у напрямі удосконалення обліку і аналізу фінансових інвестицій в Україні з огляду на сучасні підходи до логістики як одного із ключових елементів менеджменту.

Виклад основного матеріалу. Передумовою відображення того чи іншого економічного явища у бухгалтерському обліку та проведенні економічного аналізу є його загальноекономічна характеристика. Тому зосередимо увагу на економічній суті та тенденціях розвитку інвестицій, які мають значення для дослідження його обліку й аналізу.

Дослідження інвестиційної діяльності підприємств доцільно розпочати із визначення економічної сутності категорії «інвестиції». Слід зазначити, що серед багатьох відомих вчених не має єдиної думки, підходу до тлумачення дефініції «інвестиції». Так, на зазначену обставину звертає увагу у своїй праці вчена Л.С. Вовк. Вона пропонує визначити поняття інвестицій як “вкладення засобів з метою забезпечення їх збільшення у майбутньому” [1, с. 5]. Вчений Г.В. Строкович визначає поняття інвестицій дещо інакше як “вкладення капіталу з метою його наступного збільшення або досягнення соціального ефекту”, а саму інвестиційну діяльність – як об’єктивну єдність процесів вкладення ресурсів і одержання прибутку або соціального ефекту [2, с. 4-5]. Разом з тим, вчений Г.Л. Арнаутів дещо інакше підходить до визначення поняття інвестицій, яке він розглядає як “економічні ресурси, що вилучаються з поточного обігу й спрямовуються на формування основних та оборотних коштів суб’єктів господарської діяльності з метою отримання різних вигод” [3, с. 6]. Вчений С.В. Рилєєв зазначає, що інвестиції – це вкладення грошових, майнових, інтелектуальних цінностей державою, фізичними та юридичними особами у створення нових підприємств, розширення, реконструкцію та технічне переозброєння діючих, придбання нерухомості (за винятком “споживчих інвестицій”), корпоративних прав, цінних паперів та інших активів з метою отримання економічної вигоди у вигляді прибутку (доходу) і (або) досягнення соціального, екологічного або іншого ефекту” [4].

Зупинимось коротко на найбільш часто вживаних поняттях категорії «інвестиції». По-перше, інвестиції розглядаються лише як довгострокові фінансові вкладення в основні засоби, придбання інноваційних продуктів, капітальне будівництво тощо. До певної міри поняття «інвестиції» в даному випадку ототожнюється з капітальними вкладеннями. Разом з тим, в практиці господарської діяльності за рахунок інвестицій може покриватися потреба в короткострокових фінансових вкладеннях, депозитних сертифікатах, що знаходяться в обігу до одного року. По-друге, тлумачення поняття інвестиції, як нами зазначалось, часто ототожнюється з капітальними вкладеннями. Однак, інвестиції по відношенню до капітальних вкладень є більш містке поняття, оскільки вони спрямовуються як вкладення не лише в основні, а й оборотні активи, окремі види нематеріальних активів, в різні фінансові інструменти. Крім того тлумачення дефініції «капіталовкладення» передбачає лише вкладення їх у відтворення основних засобів як виробничого, так і невиробничого призначення. По-третє, часто інвестиції пов’язують лише з грошовим вкладеннями, з чим не можна погодитись, оскільки зазначене поняття втілює в собі не лише форму грошових коштів, а й різних фінансових інструментів, майна, нематеріальних активів, інтелекту. По-четверте, інвестиції пов’язують лише як вкладення капіталу для потреб діяльності, що не пов’язана безпосередньо з відтворювальним процесом. Більше того, такі вкладення спричиняють до вимивання капіталу та прибутковій діяльності підприємства. По-п’яте, інвестиції розглядають виключно як будь-яке вкладення капіталу, що призводить до зростання обсягу прибутку. Однак це не так. В даному випадку

спрямування інвестицій охоплює лише економічні інтереси діяльності залишаючи поза увагою інші сторони відтворювального процесу (економічні, соціальні). По-шосте, інвестиції ототожнюються з інвестиційним процесом. Інвестиції, на наше переконання, слід розглядати як разову акцію вкладення в той чи інший інвестиційний проект. Щодо інвестиційного процесу, то він включає в себе цілий комплекс заходів, починаючи від разового вкладення до отримання відповідного результату діяльності (економічного, екологічного, соціального).

Отже, в умовах стабільного розвитку економіки інвестиції відіграють важливу роль у здійсненні індивідуального і суспільного відтворення. Вони, по-перше, забезпечують економічне зростання економіки. По-друге, інвестиції дають можливість формувати структуру національної економіки, що відповідає вимогам ринкової кон'юнктури. По-третє, вони служать засобом для вирівнювання соціально-економічного розвитку регіонів. По-четверте, інвестиції використовуються суб'єктами господарювання для досягнення стабільності виробництва і конкурентоспроможності, а державою – для забезпечення економічного зростання й успішного вирішення соціальних проблем. По-п'яте, інвестиції необхідні для впровадження досягнень науково-технічного прогресу. По-шосте, вони допомагають забезпечити неухильний ріст рівня і якості життя як мети суспільства.

На підставі проведеного дослідження виділено основні ознаки категорії "інвестиції", які містяться у міжнародних стандартах бухгалтерського обліку та чинному законодавстві України, що регулює інвестиційну діяльність, фінансовий та податковий облік (табл. 1).

Основний показник, який характеризує ринок інвестицій в українській державі – це великий попит та незначна пропозиція. Потреба в інвестиціях для оновлення основних засобів в Україні – близько 170 млрд. дол. Головним джерелом інвестицій в основний капітал за джерелами фінансування з 2007 до 2013 року залишаються власні кошти підприємств та організацій (56,5% та 61,2% відповідно). Крім того, важливими джерелами інвестиційних ресурсів є кошти державного та місцевого бюджетів, кредитні ресурси банків та інших фінансових установ, кошти населення на будівництво житла, кошти іноземних інвесторів.

Слід відзначити, що у розпал фінансово-економічної кризи вагомість інвестування власних коштів підприємств різко зросла (63,3 % у 2009 р.), що було зумовлено насамперед зменшенням бюджетного фінансування та ускладненням доступу до кредитних інвестиційних ресурсів. Слід відзначити також значне зростання частки капітальних інвестицій за рахунок залучених кредитних коштів у 2011-2012 рр. (їх частка становила відповідно 17,9 % та 15,7%).

В умовах нестійкості фінансового становища більшості підприємств це створює ризики управління капіталом на підприємствах, оскільки вимагає постійної підтримки кредитоспроможності та забезпеченості власними коштами з метою збереження можливості продовжувати свою діяльність.

Таблиця 1

**Основні ознаки поняття “інвестиція”, які містяться
в МСБО та чинному законодавстві України***

<i>Ознака</i>	<i>МСБО</i>	<i>Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”</i>	<i>Податковий кодекс України</i>	<i>Закон України “Про інвестиційну діяльність”</i>
1. Інвестиція – це...		Актив	Господарська операція по обміну	Капітальні вкладення
2. Суб’єкти		Юридичні особи		Фізичні і юридичні особи України та іноземних держав
3. Об’єкти інвестування • основні засоби • нематеріальні активи • цінні папери • виробничі запаси		+ + + -	+ Лише в розрізі тих, що підлягають амортизації відповідно до норм ПКУ + -	+ + + +
4. Мета		Приріст капіталу	Придбання цінностей	Отримання прибутку або досягнення соціального ефекту

*Примітка. Складено за результатами проведеного дослідження

Крім того, переважання у структурі кредитних зобов’язань підприємств короткострокових кредитних ресурсів може призвести до зниження ліквідності фінансових активів підприємств внаслідок необхідності погашення кредиторської заборгованості у короткостроковому періоді (табл. 2) [5].

Тому вважається слушним положення економіста І.В. Бондарчука про те, що “успішність інвестиційної політики залежить від ефективності використання обмежених кредитних ресурсів” [6, с. 9].

Процесу залучення та вкладення інвестицій у реальні проекти обов’язково передуює фінансово-економічна оцінка доцільності їх проведення. Без такого аналізу прийняте рішення щодо доцільності інвестування має високий ступінь ризику. Йдеться про те, що попередня оцінка інвестиційного проекту слугує основою зменшення або унеможливлення ризику в процесі прийняття рішення про вкладення коштів у операції з реальними активами.

Інвестиційний проект не може бути прийнятий до виконання за умови, що не буде забезпечено виконання прийнятих умов власником та споживачем інвестиційних коштів.

Таблиця 2

**Структура інвестицій в основний капітал за джерелами фінансування
в Україні у 2007 – 2012 рр. ***

% до загального обсягу

Джерела інвестування	Роки					
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Коштів Держбюджету	5,6	5	4,4	6,3	7,5	5,4
Коштів місцевого бюджету	3,9	4,2	2,7	2,9	2,9	2,5
Власних коштів підприємств	56,5	56,7	63,3	55,7	54,0	61,2
Коштів іноземних інвесторів	3,5	3,3	4,5	2,3	3,1	-
Коштів населення під житло	4,5	5,0	3,6	10,7	7,2	8,1
Кредитів банків	16,6	17,3	14,2	13,7	17,9	15,7
Інших джерел	9,4	8,5	7,3	8,4	7,4	7,1
Разом	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

*Примітка. Складено за результатами проведеного дослідження

Тільки взаємовигідний інтерес учасників слугує основою прийняття рішень щодо початку інвестиційного процесу, який має забезпечити:

- а) повернення інвестованого капіталу за рахунок доходів від підприємницької діяльності;
- б) прибуткову діяльність, що забезпечує рентабельність інвестицій на встановленому підприємством рівні;
- в) окупність інвестицій у термін та строк, що прийнятий для продуцента та споживача інвестованого капіталу.

З наведеного переліку інтересів видно, що в системі управління реальними інвестиціями оцінювання ефективності інвестиційних проектів є одним з найважливіших завдань фінансового аналізу. Йдеться про те, що об'єктивне оцінювання інвестиційного проекту слугує основою відповіді на запитання, що стосуються строків повернення вкладеного капіталу, додаткового отримання прибутку підприємством у перспективі, альтернативності варіанту інвестування тощо. Зважаючи на важливість та значущість попередньої оцінки інвестиційного проекту (проектів) коротко охарактеризуємо існуючі нині теоретичні та методологічні засади оцінювання їх ефективності. Насамперед зупинимось на характеристиці основних принципів оцінювання. По-перше, оцінка ефективності реальних інвестиційних проектів повинна проводитись шляхом порівняння обсягу інвестиційних витрат із сумами та строками його повернення. Щодо інвестиційної діяльності, то даний принцип аналізується зіставленням прямого й зворотного потоків інвестованого капіталу. По-друге, в процесі оцінювання ефективності реальних інвестиційних проектів повинні враховуватись усі прямі й непрямі витрати грошових коштів, а також усі види ресурсів. Це означає, що оцінка обсягу інвестиційних витрат має акумулювати в собі всю сукупність ресурсів, що задіюються в процесі реалізації проекту. По-третє, в основі оцінювання повернення інвестованого капіталу має бути покладений показник «чистого грошового потоку», який формується за рахунок

сум чистого прибутку та амортизаційних відрахувань під час здійснення інвестиційного проекту. Такий показник оцінки можна розглядати як середньорічний або диференційований за окремими етапами експлуатації інвестиційного проекту. По-четверте, оцінювання сум інвестиційних витрат і чистого грошового потоку слід здійснювати, попередньо привівши їх до поточної (нинішньої) вартості. По-п'яте, вибір дисконтної ставки в процесі проведення окремих показників до сучасної вартості має бути диференційований для різних інвестиційних проектів. Наведені принципи оцінки ефективності реальних інвестиційних проектів пропонуються вченим І. Бланком [7]. В практиці оцінки реальних інвестиційних проектів вітчизняні та зарубіжні вчені виокремлюють два методи. В основу першого методу покладена облікова, другого – дисконтована оцінка ефективності інвестицій.

Методи, в основу яких покладена облікова оцінка, передбачають розрахунок таких показників, як період окупності інвестицій та облікову норму прибутку. При цьому до уваги фактор часу не береться, це означає, що в бухгалтерському обліку інвестиційні витрати й доходи відображаються без їх дисконтування. Що стосується другого методу оцінки ефективності інвестицій, то він, на відміну від першого, передбачає запровадження обов'язкового дисконтування інвестиційних витрат і доходів, тобто до уваги береться чинник часу. Зазначимо, що більш широке використання в практиці оцінки ефективності інвестиційних проектів одержав другий метод, оскільки нинішній період розвитку економіки є надзвичайно мінливим, ризикованим і непередбачуваним.

Інвестиційна діяльність, як правило, пов'язана з певною невизначеністю та ризиком. У зв'язку з цим процесу реалізації інвестиційних проектів передують попередній аналіз окремих його сторін. Зокрема, це стосується оцінки капітальних та поточних витрат, обсягів бізнесової діяльності, цінової політики, порядку взаєморозрахунків, введення інвестиційних потужностей, визначеності часу інвестування. Зрозуміло, що оцінка цих та інших важливих складових інвестиційного проекту часто зазнає впливу внутрішніх та зовнішніх чинників, які не завжди вдається врахувати у процесі реалізації інвестиційного проекту. Таким чином виникає невизначеність та ризик (в основі критерію поділу ознак за ступенем ризику інвестиції можуть бути покладені: 1) ймовірність втрати всієї суми розрахункового прибутку – допустимий ризик; 2) ймовірність втрати не лише прибутку, а й розрахункового валового доходу після реалізації проекту – критичний ризик; 3) ймовірність втрати всіх активів і банкрутство інвестора – катастрофічний ризик).

Невизначеність є об'єктивним явищем, яке властиве будь – якій сфері підприємницької діяльності. Під нею розуміють непередбачуваний стан розвитку подій і явищ у майбутньому, в тому числі в процесі реалізації інвестиційних проектів. Повного унеможливлення ризику в процесі організації бізнесової діяльності, як правило, не вдається досягнути, оскільки в цей процес можуть втрутитись чинники, які часто є непередбачуваними та не піддаються попередньому регулюванню. Учасники інвестиційних проектів можуть лише

завдяки використанню певних прийомів і методів, передбачувати різні сценарії й рівні ризиків, вживаючи при цьому завчасно адекватних заходів для їх зменшення. Йдеться про ризик, що може мати місце стосовно витрат та прибутку як продуцента інвестиційного проекту, так і самого інвестора, час та обсяги можливих збитків.

Інвестиційний та фінансовий менеджмент під інвестиційним ризиком вважають міру невизначеності в процесі отримання очікуваних вигод завдяки вкладенню інвестиції.

Зрозуміло, що міра та ймовірність ризикової діяльності спричиняється внутрішніми та зовнішніми умовами (чинниками), які можуть по-різному впливати на інвестиційний процес. Одні з них діють позитивно, інші – навпаки. Треба зазначити, що їх пізнання часто ускладнюється мінливістю, непередбачуваністю, неможливістю вчасно вживати заходів, спрямованих на конструктивне їх регулювання.

У бухгалтерському обліку основним пріоритетом є правильний облік відображення діяльності підприємства для отримання інформації щодо фінансового результату. Фінансові інвестиції як напрям отримання прибутку, також потребують наявності досконалого обліку.

Проаналізувавши праці провідних вітчизняних і зарубіжних науковців та економістів, ми вважаємо, що для адаптації та підвищення ефективності бухгалтерського обліку фінансових інвестицій необхідно:

- використовувати рекомендовані методи оцінки фінансових інвестицій, які сприяють трансформації вітчизняного обліку у світову систему відповідно до вимог міжнародних стандартів (згідно з діючими міжнародними стандартами бухгалтерського обліку у випадку повного контролю, крім обліку за методом участі в капіталі, може застосовуватися інший підхід – відображення за собівартістю чи сумою переоцінки згідно з обліковою політикою материнської компанії для довгострокових інвестицій. Саме тому, на наш погляд, у практиці підприємствам доцільно використовувати як базовий підхід, коли облік інвестицій у дочірні підприємства здійснюється за методом участі в капіталі, так і альтернативні варіанти - облік інвестицій проводиться за фактичною собівартістю вкладеного капіталу або переоціненою вартістю, яка б відповідала справедливій вартості об'єктів на ринку);

- удосконалити методику обліку фінансових інвестицій у системі рахунків (субрахунків), яка правильно відображає рух фінансових інвестицій. Дане удосконалення вимагає більш чіткого та деталізованого відображення та розмежування в обліку і звітності інформація всіх складових фінансових інвестицій, а також щодо визначення результатів за окремими видами діяльності, зокрема, доходів, видатків і результатів інвестиційної діяльності. Саме тому доцільно доповнити План рахунків бухгалтерського обліку підприємств і організацій такими субрахунками: 741 «Дохід від інвестиційної діяльності» – доцільність цієї назви полягає в тому, що на даному рахунку обліковуються доходи, пов'язані виключно з інвестиційною діяльністю; 7931 «Результат інвестиційної діяльності», 7932 «Результат іншої звичайної

діяльності»; 9711 «Собівартість реалізованих фінансових інвестицій» 9712 «Інші витрати інвестиційної діяльності»;

• удосконалити облік операцій з фінансовими інвестиціями в умовах застосування комп'ютерних технологій (як зазначають ряд вчених, система інформаційного забезпечення бухгалтерського обліку фінансових інвестицій, повинна включати такі складові, як уніфікована система формування довідників, система визначення облікових показників, уніфікована система документування. На нашу думку, впровадження такої системи на підприємствах забезпечить ряд переваг, зокрема дозволить спростити обліковий процес, а також отримати більш достовірну облікову інформацію щодо фінансових інвестицій. Етапи облікового процесу в комп'ютеризованій системі бухгалтерського обліку щодо відображення операцій з фінансовими інвестиціями повинні передбачати: 1) документування господарських операцій щодо фінансових інвестицій та формування інформаційної бази даних – введення інформації з первинних документів (договори купівлі-продажу цінних паперів, бланки цінних паперів, глобальні сертифікати тощо); контрирування документів; формування бухгалтерських записів масиву інформації про господарські операції з фінансовими інвестиціями; 2) узагальнення облікових даних щодо фінансових інвестицій та формування облікових регістрів; 3) завершення звітного періоду, формування звітності і аналіз отриманих результатів – виконання процедур закриття місяця; кінцевий розрахунок підсумків оборотів та залишків на рахунках, зокрема і за фінансовими інвестиціями; формування кінцевого балансу, бухгалтерської та іншої звітності; аналіз отриманих результатів та підготовка інформації для прийняття рішень).

Висновки. Отже, враховуючи результати проведеного дослідження можна зробити висновок, що фінансові інвестиції, хоча і набувають все більшого поширення, однак і на сьогоднішній день залишаються відносно новим та недостатньо дослідженим явищем у діяльності суб'єктів господарювання. Тому зазначені рекомендації та шляхи удосконалення призведуть до найбільш повного висвітлення обліку і аналізу інвестиційних процесів на підприємстві, одержання достовірної інформації про інвестиційні доходи і витрати, чіткого розмежування результатів кожного виду діяльності підприємства.

Література

1. Вовк Л. С. Аналіз і оцінка інвестиційної діяльності підприємств (на прикладі електронної промисловості України): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.04 "Бухгалтерський облік, аналіз та аудит" / Л. С. Вовк. – Тернопіль, 2000. – 19 с.
2. Строкович Г. В. Вибір стратегії інвестування підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.01 "Економіка підприємства та організація виробництва" / Г. В. Строкович. – Харків, 1999. – 16 с.

3. Арнаутов Г. Л. Удосконалення організаційно-економічного механізму інвестиційної діяльності в промисловості (на прикладі харчової галузі): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.07.01 “Економіка промисловості” / Г. Л. Арнаутов. – Одеса, 2000. – 19 с.
4. Крупка Я.Д. Інвестиційна діяльність підприємств: порядок визнання та подання у фінансовій звітності / Я.Д. Крупка // Вісник Тернопільського національного економічного університету. – 2008. – Вип. 3. – С. 92-99.
5. Офіційний web-сайт Державної служби статистики України. Соціально-економічне становище України [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журн.: <http://www.ukrstat.gov.ua>
6. Бондарчук І. В. Формування механізму реалізації інвестиційної політики в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. управління: спец. 25.00.05 “Галузеве управління: управління економікою” / І. В. Бондарчук. – К., 2000. – 18 с.
7. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент: [учебный курс] / И.А. Бланк. – К.: Эльга-Н "Ника-Центр", 2001. – 448 с.

Аннотация

В статье рассмотрены актуальные вопросы развития инвестиционной деятельности в Украине. Уточнены сущность и классификация инвестиций для организации бухгалтерского учета и осуществления экономического анализа в условиях трансформационной экономики. Определены место и роль инвестиционной деятельности среди других видов обычной деятельности предприятий.

Исследованы и предложены пути совершенствования методики учета и анализа финансовых инвестиций.

Ключевые слова: *капитальные инвестиции, финансовые инвестиции, инвестиционная деятельность, инвестиционные ресурсы, учет, анализ, инвестиционная привлекательность, эффективность инвестиций.*

Summary

The article deals with current issues of investment activities in Ukraine. The essence and the classification of investments for accounting and economic analysis of the implementation of the conditions for economy transformation have been detailed.

There have been determined the place and role of the investment performance for other types of ordinary activity.

The ways of improving the methods of recording and analysis of financial investments have been investigated in the article.

Key words: *capital investment, financial investment, investment, investment resources, accounting, analysis, investment attractiveness, efficiency of investments.*

Рецензент – д.е.н., професор Шульський М.Г.